

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 625/2014**z dne 13. marca 2014****o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo zahteve za institucije v vlogah investitorja, sponzorja, prvotnega kreditodajalca in originatorja v zvezi z izpostavljenostmi prenesenemu kreditnemu tveganju****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ ter zlasti člena 410(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj zadržanja ekonomskega deleža je uskladitev interesov med strankami, ki prenesejo kreditno tveganje listinjenih izpostavljenosti, in strankami, ki ga prevzamejo. Kadar subjekt listnini svoje obveznosti, je usklajenost interesov vzpostavljena samodejno, ne glede na to, ali končni dolžnik zavaruje svoj dolg. V takšnih primerih je jasno, da je kreditno tveganje vedno na strani originatorja, zato originatorju ni treba zadržati deleža, saj se s tem ne bi izboljšala predhodna pozicija.
- (2) Primerno je pojasniti, kdaj se šteje, da se je pojavila izpostavljenost do prenesenega kreditnega tveganja v zvezi z nekaterimi posebnimi primeri, v katerih so lahko institucije, razen kadar delujejo kot originator, sponzor ali prvotni kreditodajalec, izpostavljene kreditnemu tveganju pozicije v listinjenju, tudi kadar institucije delujejo kot nasprotna stranka pri izvedenih finančnih instrumentih, ki vključujejo posel listinjenja, kot nasprotna stranka, s katero so sklenjeni posli varovanja, ki vključujejo posel listinjenja, kot izdajatelj okvirnega likvidnostnega kredita v poslu in kadar imajo institucije pozicije v listinjenju v trgovalni knjigi v okviru vzdrževanja trga.
- (3) V poslih relistinjenja se prenos kreditnega tveganja izvede na ravni prvega listinjenja sredstev in na drugi „preoblikovani“ ravni posla. Obe ravni posla in oba ustrezna primera prenosa kreditnega tveganja so neodvisni od zahtev iz te uredbe. Zadržanje neto ekonomskega deleža in skrben pregled bi morale na vseh ravneh posla zagotoviti institucije, ki so izpostavljene prenesenemu kreditnemu tveganju na zadevni ravni. Če je torej institucija izpostavljena le drugi „preoblikovani“ ravni posla, zahteve v zvezi z zadržanjem neto ekonomskega deleža in skrbnim pregledom veljajo za to institucijo le v zvezi z drugo ravno posla. V okviru istega posla relistinjenja bi morale institucije, ki so izpostavljene prvi ravni listinjenja sredstev, izpolnjevati zahteve glede zadržanja in skrbnega pregleda v zvezi s prvo ravno listinjenja v poslu.
- (4) Primerno je podrobneje določiti uporabo obveznosti glede zadržanja, vključno z izpolnjevanjem obveznosti v primeru več originatorjev, sponzorjev ali prvotnih kreditodajalcev, podrobnosti v zvezi z različnimi možnostmi zadržanja, način merjenja zahteve po zadržanju ob izvedbi listinjenja in na podlagi rednih intervalov ter način uporabe izvzetij.
- (5) Točke (a) do (e) člena 405(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 določajo različne možnosti za izpolnitev zahteve po zadržanju deleža. Ta uredba podrobneje pojasnjuje načine zagotavljanja skladnosti z vsako od teh možnosti.
- (6) Zadržanje deleža se lahko izvede tudi prek sintetične ali pogojne oblike zadržanja, če so takšne metode v celoti v skladu z eno od možnosti iz točk (a) do (e) člena 405(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, s katero se lahko sintetična ali pogojna oblika zadržanja enači, in če je zagotovljeno izpolnjevanje zahtev po razkritju.
- (7) Prodaja zadržanega deleža ali uvedba varovanja zanj je prepovedana, kadar takšne tehnike škodijo namenu zahteve po zadržanju, kar pomeni, da so lahko dovoljene, če ne varujejo subjekta, ki zadrži delež, pred kreditnim tveganjem zadržanih pozicij v listinjenju ali zadržanih izpostavljenosti.

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

- (8) Da se zagotovi stalno vzdrževanje neto ekonomskega deleža, bi morale institucije zagotoviti, da v strukturo listinjenja ni vgrajen mehanizem, zaradi katerega bi se minimalna zahteva po zadržanju ob izvedbi listinjenja neizogibno zmanjšala hitreje kot prenesen delež. Podobno zadržani delež ne bi smel imeti prednosti v smislu denarnih tokov, zato da bi bil prej poplačan ali amortiziran in bi tako padel pod 5 % tekoče nominalne vrednosti prodanih tranš ali listinjenih izpostavljenosti. Poleg tega se podpora kreditni kakovosti, zagotovljena instituciji, ki prevzema izpostavljenost poziciji v listinjenju, ne bi smela zmanjšati nesorazmerno glede na stopnjo poplačila osnovnih izpostavljenosti.
- (9) Institucije bi morale imeti možnost uporabljati finančne modele, ki jih razvijejo tretje osebe, ki niso zunanje bonitetne institucije, da bi se zmanjšali upravno breme in stroški usklajevanja zaradi izpolnjevanja obveznosti glede skrbnega pregleda. Institucije lahko finančne modele tretjih oseb uporabljajo le, če so pred naložbami ustrezno poskrbele za ovrednotenje ustreznih predpostavk in strukturiranje modelov ter razumele metodologijo, predpostavke in rezultate takšnih modelov.
- (10) Ključno je, da se dodatno opredeli, kako pogosto bi morale institucije preveriti, ali izpolnjujejo zahteve glede skrbnega pregleda, kako se ocenjuje, ali se različne politike in postopki za trgovanje in netrgovalno knjigo ustrezno uporabljajo, kako se ocenjuje skladnost, kadar so pozicije povezane s trgovalnim portfeljem s korelacijo, ter da se pojasnijo nekateri izrazi iz člena 406 Uredbe (EU) št. 575/2013, kot sta „značilnosti tveganja“ in „strukturne lastnosti“.
- (11) V skladu s členom 14(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 se za subjekte, ki imajo sedež v tretji državi, ki je vključena v konsolidacijo v skladu s členom 18 Uredbe (EU) št. 575/2013, vendar ne spadajo neposredno na področje uporabe dodatnih uteži tveganja, v omejenih okoliščinah, na primer za izpostavljenosti, vključene v trgovalno knjigo za namene vzdrževanja trga, ne bi smelo šteti, da kršijo člen 405 Uredbe (EU) št. 575/2013. Za institucije se ne bi smelo šteti, da kršijo navedeni člen, kadar takšne izpostavljenosti ali pozicije v trgovalni knjigi niso bistvene in ne predstavljajo nesorazmernega deleža trgovalnih dejavnosti, če je zagotovljeno podrobno razumevanje izpostavljenosti ali pozicij in če so bili uporabljeni formalne politike in postopki, ki so ustrezni in sorazmerni glede na celotni profil tveganja zadevnega subjekta in skupine.
- (12) Za učinkovit skrben pregled pozicij v listinjenju je potrebno začetno in redno razkrivanje ravni obveznosti glede zadržanja in vseh potrebnih pomembnih podatkov investitorjem, vključno s kreditno kakovostjo in uspešnostjo osnovne izpostavljenosti. Razkriti podatki bi morali vključevati podrobnosti o identiteti subjekta, ki zadrži delež, izbrani možnosti zadržanja ter prvotni in stalni obveznosti glede zadržanja ekonomskega deleža. Kadar se uporabljajo izvzeta iz člena 405(3) in (4) Uredbe (EU) št. 575/2013, bi bilo treba izrecno razkriti listinjene izpostavljenosti, kadar zahteva po zadržanju ne velja, pri čemer bi bilo treba navesti razlog za neuporabo.
- (13) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ).
- (14) Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) je opravil odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analiziral morebitne z njimi povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

Opredelitev pojmov in izpostavljenost tveganju listinjenja

Člen 1

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „subjekt, ki zadrži delež“ pomeni subjekt, ki deluje kot originator, sponzor ali prvotni kreditodajalec in ki zadrži neto ekonomski delež v listinjenju v skladu s členom 405(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) „sintetična oblika zadržanja“ pomeni zadržanje ekonomskega deleža z uporabo izvedenih finančnih instrumentov;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

- (c) „pogojna oblika zadržanja“ pomeni zadržanje ekonomskega deleža z uporabo jamstev, akreditivov in drugih podobnih oblik podpore kreditni kakovosti, ki zagotavljajo takojšnjo izvršitev zadržanja;
- (d) „navpična tranša“ pomeni tranšo, pri kateri je imetnik tranše izpostavljen kreditnemu tveganju vsake izdane tranše posla listinjenja po načelu sorazmernosti.

POGLAVJE II

Izpostavljenost kreditnemu tveganju pozicije v listinjenju

Člen 2

Posebni primeri izpostavljenosti kreditnemu tveganju pozicije v listinjenju

1. Kadar institucija deluje kot nasprotna stranka pri izvedenih finančnih instrumentih ali nasprotna stranka, ki zagotovi varovanje, ali izdajatelj okvirnega likvidnostnega kredita v zvezi s poslom listinjenja, se šteje, da je izpostavljena kreditnemu tveganju pozicije v listinjenju, kadar izvedeni finančni instrument, varovanje ali okvirni likvidnostni kredit prevzame kreditno tveganje listinjenih izpostavljenosti ali pozicij v listinjenju.
2. Za namene členov 405 in 406 Uredbe (EU) št. 575/2013 se ne šteje, da je zagotovitelj likvidnosti izpostavljen kreditnemu tveganju pozicije v listinjenju, kadar okvirni likvidnostni kredit izpolnjuje pogoje iz člena 255(2) Uredbe (EU) št. 575/2013.
3. V okviru relistinjenja z več kot eno ravnijo ali listinjenja z več ločenimi osnovnimi posli se šteje, da je institucija izpostavljena samo kreditnemu tveganju posamezne pozicije v listinjenju ali posla, za katerega prevzema izpostavljenost.
4. V skladu s členom 14(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ne šteje, da institucije kršijo člen 405 Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) subjekt, ki ima pozicije v listinjenju, ima sedež v tretji državi in je vključen v konsolidirano skupino v skladu s členom 18 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) pozicije v listinjenju so v trgovalni knjigi subjekta iz točke (a) za namene vzdrževanja trga;
 - (c) pozicije v listinjenju niso bistvene glede na celotni profil tveganja trgovalne knjige skupine iz točke (a) in ne predstavljajo nesorazmernega deleža trgovalnih dejavnosti skupine.

POGLAVJE III

Zadržanje neto ekonomskega deleža

Člen 3

Subjekti, ki zadržijo pomemben neto ekonomski delež

1. Zadržani pomemben neto ekonomski delež se ne razdeli med različne vrste subjektov, ki zadržijo delež. Zahtevo glede zadržanja pomembnega neto ekonomskega deleža v celoti izpolni kateri koli od naslednjih subjektov:
 - (a) originator ali več originatorjev;
 - (b) sponzor ali več sponzorjev;
 - (c) prvotni kreditodajalec ali več prvotnih kreditodajalcev.
2. Kadar listinjene izpostavljenosti ustvari več originatorjev, zahtevo po zadržanju izpolni vsak originator glede na delež vseh listinjenih izpostavljenosti, za katere je originator.
3. Kadar listinjene izpostavljenosti ustvari več prvotnih kreditodajalcev, zahtevo po zadržanju izpolni vsak prvotni kreditodajalec glede na delež vseh listinjenih izpostavljenosti, za katere je prvotni kreditodajalec.

4. Z odstopanjem od odstavkov (2) in (3) lahko v primeru, da listinjene izpostavljenosti ustvari več originatorjev ali več prvotnih kreditodajalcev, zahtevo po zadržanju v celoti izpolni en originator ali prvotni kreditodajalec, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

- (a) originator ali prvotni kreditodajalec je vzpostavil in upravlja program ali shemo listinjenja;
- (b) originator ali prvotni kreditodajalec je vzpostavil program ali shemo listinjenja in je prispeval več kot 50 % vseh listinjenih izpostavljenosti.

5. Kadar listinjene izpostavljenosti financira več sponzorjev, zahtevo po zadržanju izpolni:

- (a) sponzor, katerega ekonomski delež je najustrezneje usklajen z investitorji, o čemer se dogovori več sponzorjev na podlagi objektivnih meril, ki zajemajo strukture nadomestila, vključenost v vzpostavitev in upravljanje programa ali sheme listinjenja ter izpostavljenost kreditnemu tveganju listinjenj, ali
- (b) vsak sponzor sorazmerno glede na število sponzorjev.

Člen 4

Izpolnjevanje zahteve po zadržanju prek sintetične ali pogojne oblike zadržanja

1. Izpolnitev zahteve po zadržanju se lahko doseže na način, enakovreden eni od možnosti iz drugega pododstavka člena 405(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, prek sintetične ali pogojne oblike zadržanja, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

- (a) zadržani znesek je vsaj enak znesku iz zahteve v okviru možnosti, ki ji ustreza sintetična ali pogojna oblika zadržanja;
- (b) subjekt, ki zadrži delež, je izrecno razkril, da bo na ta način in na stalni podlagi zadržal pomemben neto ekonomski delež, vključno s podrobnostmi o obliki zadržanja, metodologiji, uporabljeni za njegovo določitev, in njegovi ustreznosti glede na eno od teh možnosti.

2. Kadar drug subjekt, ki ni kreditna institucija v skladu s členom 4(1)(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, deluje kot subjekt, ki zadrži delež prek sintetične ali pogojne oblike zadržanja, se zadržani delež na sintetični ali pogojni podlagi v celoti zavaruje z denarnimi sredstvi in se hrani ločeno kot sredstva, ki pripadajo „strankam“, kot je določeno v členu 13(8) Direktive 2004/39/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta.

Člen 5

Možnost zadržanja (a): sorazmerno zadržanje v vsaki od tranš, prodanih investitorjem ali prenesenih nanje

1. Zadržanje najmanj 5 % nominalne vrednosti vsake od prodanih ali prenesenih tranš v okviru točke (a) člena 405(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 se lahko izvede tudi na naslednje načine:

- (a) zadržanje najmanj 5 % nominalne vrednosti vsake od listinjenih izpostavljenosti, če je kreditno tveganje takšnih izpostavljenosti uvrščeno *pari passu* s kreditnim tveganjem, listinjenim za iste izpostavljenosti, ali podrejeno. V primeru obnavljajočega se listinjenja, kot je opredeljeno v členu 242(13) Uredbe (EU) št. 575/2013, bi bilo to pri zadržanju deleža originatorja ob predpostavki, da je delež originatorja znašal najmanj 5 % nominalne vrednosti vsake od listinjenih izpostavljenosti in bil uvrščen *pari passu* s kreditnim tveganjem, ki je bilo listinjeno za te iste izpostavljenosti, ali podrejeno;
- (b) zagotavljanje, v okviru programa ABCP, okvirnega likvidnostnega kredita, ki je lahko nadrejen v poravnavi pogodbenih obveznosti po kaskadnem načelu, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (i) okvirni likvidnostni kredit krije 100 % kreditnega tveganja listinjenih izpostavljenosti;
 - (ii) okvirni likvidnostni kredit krije kreditno tveganje toliko časa, kot mora subjekt, ki zadrži delež, zadrževati ekonomski delež prek okvirnega likvidnostnega kredita za zadevno pozicijo v listinjenju;

⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (ULL 145, 30.4.2004, str. 1).

- (iii) okvirni likvidnostni kredit zagotavlja originator, sponzor ali prvotni kreditodajalec v poslu listinjenja;
 - (iv) institucija, izpostavljena takšnemu listinjenju, ima dostop do ustreznih informacij, da lahko preveri skladnost s točkami (i), (ii) in (iii);
- (c) zadržanje navpične tranše, ki ima nominalno vrednost najmanj 5 % celotne nominalne vrednosti vseh izdanih tranš zapisov.

Člen 6

Možnost zadržanja (b): zadržanje deleža originatorja za obnavljajoče se izpostavljenosti

Zadržanje iz točke (b) iz člena 405(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 se lahko izvede tako, da se zadrži najmanj 5 % nominalne vrednosti vsake od listinjenih izpostavljenosti, če se zadržano kreditno tveganje takšnih izpostavljenosti uvršča *pari passu* s kreditnim tveganjem, listinjenim za iste izpostavljenosti, ali podrejeno.

Člen 7

Možnost zadržanja (c): zadržanje naključno izbranih izpostavljenosti

1. Skupina vsaj 100 potencialno listinjenih izpostavljenosti, izmed katerih se naključno izberejo zadržane in listinjene izpostavljenosti, iz točke (c) drugega pododstavka člena 405(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, je dovolj raznolika, da se prepreči čezmerna koncentracija zadržanega deleža. Pri pripravi na postopek izbora subjekt, ki zadrži delež, upošteva ustrezne kvantitativne in kvalitativne dejavnike za zagotovitev, da je razlikovanje med zadržanimi in listinjenimi izpostavljenostmi resnično naključno. Subjekt, ki zadrži naključno izbrane izpostavljenosti, pri izbiri izpostavljenosti po potrebi upošteva dejavnike, kot so letnik, produkt, geografski položaj, datum izvedbe, datum zapadlosti, razmerje med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin, vrsta nepremičnine, sektor industrije in stanje neporavnanih kreditov.
2. Subjekt, ki zadrži delež, kot zadržane izpostavljenosti ne določi različnih posameznih izpostavljenosti v različnih trenutkih, razen če je to nujno potrebno za izpolnitev zahteve po zadržanju v zvezi z listinjenjem, v katerem se listinjene izpostavljenosti skozi čas spreminjajo zaradi novih izpostavljenosti, ki se dodajajo listinjenju, ali sprememb v ravni posameznih listinjenih izpostavljenosti.

Člen 8

Možnost zadržanja (d): zadržanje tranše prve izgube

1. Zahteva po zadržanju tranše prve izgube v skladu s točko (d) drugega pododstavka člena 405(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 se izpolni z bilančnimi ali zunajbilančnimi pozicijami, lahko pa se izpolni tudi na naslednji način:
 - (a) z zagotovitvijo pogojne oblike zadržanja iz člena 1(1)(c) ali okvirnega likvidnostnega kredita v okviru programa ABCP, ki izpolnjuje naslednja merila:
 - (i) pokriva najmanj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti;
 - (ii) predstavlja pozicijo prve izgube v zvezi z listinjenjem;
 - (iii) pokriva kreditno tveganje za celotno trajanje obveznosti glede zadržanja;
 - (iv) zagotovi jo originator, sponzor ali prvotni kreditodajalec v listinjenju;
 - (v) institucija, izpostavljena takšnemu listinjenju, ima dostop do ustreznih informacij, da lahko preveri skladnost s točkami (i), (ii), (iii) in (iv);
 - (b) s presežnim zavarovanjem s premoženjem kot obliko kreditne izboljšave, če to presežno zavarovanje s premoženjem deluje kot zadržanje „prve izgube“ najmanj 5 % nominalne vrednosti tranš, izdanih v listinjenju.
2. Kadar tranša prve izgube presega 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti, lahko subjekt, ki zadrži delež, zadrži delež takšne tranše prve izgube le, če je ta delež enakovreden vsaj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti.

3. Institucije za izpolnitev zahteve po zadržanju tveganja na ravni sheme listinjenja ne upoštevajo obstoja osnovnih poslov, v katerih originatorji ali prvotni kreditodajalci zadržijo izpostavljenost prve izgube na ravni posameznega posla.

Člen 9

Možnost zadržanja (e): zadržanje prve izgube v vsaki listinjeni izpostavljenosti

1. Zadržanje izpostavljenosti prve izgube na ravni vsake listinjene izpostavljenosti v skladu s točko (e) drugega pododstavka člena 405(1) se uporabi, tako da je zadržano kreditno tveganje vedno podrejeno kreditnemu tveganju, ki je bilo listinjeno v zvezi s temi istimi izpostavljenostmi.

2. Zadržanje iz odstavka 1 se lahko izvede s prodajo osnovnih izpostavljenosti po diskontirani vrednosti s strani originatorja ali prvotnega kreditodajalca, kadar znesek diskontiranja ne znaša manj kot 5 % nominalne vrednosti posamezne izpostavljenosti in kadar se diskontirani prodajni znesek originatorju ali prvotnemu kreditodajalcu vrne le, če ga ne absorbirajo izgube v zvezi s kreditnim tveganjem, povezane z listinjenimi izpostavljenostmi.

Člen 10

Merjenje ravni zadržanja

1. Pri merjenju ravni zadržanja neto ekonomskega deleža se uporabljajo naslednja merila:

- (a) listinjenje se šteje za izvedeno na datum, ko so izpostavljenosti prvič listinjene;
- (b) izračun ravni zadržanja temelji na nominalnih vrednostih, pri čemer se ne upošteva nabavna cena sredstev;
- (c) „presežni razmik“, kot je opredeljen v členu 242(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, se ne upošteva pri merjenju neto ekonomskega deleža subjekta, ki zadrži delež;
- (d) za izračun neto ekonomskega deleža med trajanjem posla listinjenja se uporabljata ista možnost zadržanja in metodologija, razen če je zaradi izjemnih okoliščin potrebna sprememba, ki pa se ne uporablja za znižanje višine zadržanega deleža.

2. Poleg meril iz odstavka 1 se pod pogojem, da ni vgrajen mehanizem, na podlagi katerega bi se zadržani delež ob izvedbi listinjenja zmanjšal hitreje kot preneseni delež, ne šteje, da na zahtevo po zadržanju vpliva amortizacija zadržanja prek dodelitve denarnega toka ali prek dodelitve izgub, s čimer se sčasoma dejansko zniža raven zadržanja. Subjektu, ki zadrži delež, v primeru izgub, realiziranih pri njegovih izpostavljenostih ali dodeljenih njegovi zadržani poziciji, ni treba stalno dopolnjevati ali prilagajati svojega zadržanega deleža, da znaša najmanj 5 %.

Člen 11

Merjenje zadržanja za nečrpane zneske v izpostavljenostih v obliki kreditnih obveznosti

Izračun neto ekonomskega deleža, ki ga je treba zadržati za kreditne obveznosti, vključno s kreditnimi karticami, temelji le na zneskih, ki so že bili črpani, realizirani ali prejeti, in se spreminja glede na spremembe teh zneskov.

Člen 12

Prepoved uvedbe varovanja ali prodaje zadržanega deleža

1. Obveznost iz tretjega pododstavka člena 405(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, da zadržani neto ekonomski delež ne sme biti predmet kakršnega koli zmanjševanja kreditnega tveganja, kratkih pozicij, drugega varovanja ali prodaje, velja ob upoštevanju namena zahteve po zadržanju in ekonomske vsebine posla. Varovanja neto ekonomskega deleža se za namene tretjega pododstavka člena 405(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ne štejejo za varovanje in se v skladu s tem lahko dovolijo le, če subjekta, ki zadrži delež, ne ščitijo pred kreditnim tveganjem zadržanih pozicij v listinjenju ali zadržanih izpostavljenosti.

2. Subjekt, ki zadrži delež, lahko katere koli zadržane izpostavljenosti ali pozicije v listinjenju uporabi kot zavarovanje s premoženjem za namene zavarovanega financiranja, v kolikor se s takšno uporabo kreditno tveganje teh zadržanih izpostavljenosti ali pozicij v listinjenju ne prenese na tretjo osebo.

Člen 13

Izvetja iz člena 405(1) Uredbe (EU) št. 575/2013

Posli iz člena 405(4) Uredbe (EU) št. 575/2013 zajemajo pozicije v listinjenju v trgovalnem portfelju s korelacijo, ki so referenčni instrumenti, ki izpolnjujejo merilo iz člena 338(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali izpolnjujejo merila za vključitev v trgovalni portfelj s korelacijo.

Člen 14

Zadržanje na konsolidirani podlagi

Institucija, ki izpolnjuje zahtevo po zadržanju na podlagi konsolidiranega položaja povezane EU nadrejene kreditne institucije, EU finančnega holdinga ali EU mešanega finančnega holdinga v skladu s členom 405(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, v primeru, da subjekt, ki zadrži delež, ni več vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, zagotovi, da en ali več preostalih subjektov, vključenih v nadzor na konsolidirani podlagi, prevzame izpostavljenost listinjenju, da se omogoči neprekinjeno izpolnjevanje zahteve.

POGLAVJE IV

Zahteve glede skrbnega pregleda za institucije, izpostavljene pozicijam v listinjenju

Člen 15

Zunanje izvajanje in drugi splošni vidiki

1. Kadar informacije o posameznih izpostavljenostih, ki se bodo listinile, niso na voljo, tudi kadar se izpostavljenosti pred listinjenjem akumulirajo ali če jih je mogoče nadomestiti z obstoječim obnavljajočim se listinjenjem, se šteje, da institucija izpolnjuje obveznosti glede skrbnega pregleda iz člena 406 Uredbe (EU) št. 575/2013 za vsako posamezno pozicijo v listinjenju na podlagi zadevnih meril o izpolnjevanju pogojev za takšne izpostavljenosti.

2. Institucije, izpostavljene tveganjem listinjenja, v primeru prenosa nekaterih nalog procesa za izpolnjevanje obveznosti iz člena 406 Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z vodenjem evidenc, na zunanje izvajalce obdržijo popoln nadzor nad tem procesom.

Člen 16

Opredelitev značilnosti tveganja in strukturnih lastnosti

1. Značilnosti tveganja posamezne pozicije v listinjenju iz člena 406(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013 zajemajo naslednje najustreznejše in najbolj bistvene značilnosti, kot so:

- (a) raven nadrejenosti tranše;
- (b) profil denarnih tokov;
- (c) kakršna koli obstoječa ocena;
- (d) pretekla uspešnost podobnih tranš;
- (e) obveznosti, povezane s tranšami, vključenimi v dokumentacijo v zvezi z listinjenjem;
- (f) kreditna izboljšava.

2. Značilnosti tveganja osnovnih izpostavljenosti pozicije v listinjenju iz člena 406(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 zajemajo najustreznejše in najbolj bistvene značilnosti, vključno z informacijami glede uspešnosti iz člena 406(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z izpostavljenostmi, zavarovanimi s stanovanjskimi nepremičninami. Institucije opredelijo ustrezne in primerljive metrike za analizo značilnosti tveganja drugih kategorij sredstev.
3. Dodatne strukturne lastnosti iz člena 406(1)(g) Uredbe (EU) št. 575/2013 zajemajo izvedene finančne instrumente, jamstva, akreditive in druge podobne oblike podpore kreditni kakovosti.

Člen 17

Pogostost pregleda

Potem ko so institucije izpostavljene pozicijam v listinjenju, preverijo izpolnjevanje zahtev iz člena 406 Uredbe (EU) št. 575/2013 vsaj enkrat letno oziroma pogosteje, takoj ko izvejo za kršitev obveznosti iz dokumentacije o listinjenju ali za bistveno spremembo česar koli od naslednjega:

- (a) strukturnih lastnosti, ki lahko pomembno vplivajo na kakovost pozicije v listinjenju;
- (b) značilnosti tveganja pozicij v listinjenju in osnovnih izpostavljenosti.

Člen 18

Stresni testi

1. Stresni testi iz drugega pododstavka člena 406(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 zajemajo vse zadevne pozicije v listinjenju ter so vključeni v strategije in procese za stresno testiranje, ki jih institucije izvajajo v skladu s procesom ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz člena 73 Direktive 2013/36/EU ⁽¹⁾.
2. Institucije lahko poleg finančnih modelov, ki so jih razvile zunanje bonitetne institucije, za izpolnitev zahtev glede stresnega testiranja iz drugega pododstavka člena 406(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabijo primerljive finančne modele, ki so jih razvile tretje osebe, če lahko na zahtevo dokažejo, da so pred naložbami ustrezno poskrbele za ovrednotenje ustreznih predpostavk in strukturiranje modelov ter razumele metodologijo, predpostavke in rezultate.
3. Pri izvajanju stresnih testov iz člena 406(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 v okviru programa ABCP iz člena 242(9) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki ga podpira okvirni likvidnostni kredit, ki v celoti pokriva kreditno tveganje listinjenih izpostavljenosti, lahko institucije namesto listinjenih izpostavljenosti stresno testirajo kreditno sposobnost ponudnika okvirnega likvidnostnega kredita.

Člen 19

Izpostavljenosti v trgovalni in netrgovalni knjigi

1. Pozicija v listinjenju v trgovalni ali netrgovalni knjigi sama po sebi ni zadosten razlog za uporabo različnih politik ali postopkov ali različne intenzivnosti pregleda za izpolnitev obveznosti glede skrbnega pregleda iz člena 406 Uredbe (EU) št. 575/2013. Pri določanju, ali se bodo uporabile različne politike in postopki ali različna intenzivnost pregleda, se upoštevajo vsi pomembni dejavniki, ki bistveno vplivajo na profil tveganja posamezne knjige in ustreznih pozicij v listinjenju, tudi velikost pozicij, vpliv na kapitalsko osnovo institucije v stresnem obdobju in koncentracija tveganj na en sam posel, izdajatelja ali kategorijo sredstev.
2. Institucije zagotovijo, da je vsaka pomembna sprememba, ki povečuje profil tveganja pozicij v listinjenju v njihovi trgovalni knjigi in netrgovalni knjigi, izražena z ustrezno spremembo njihovega postopka skrbnega pregleda, kar zadeva zadevne pozicije v listinjenju. V tej zvezi institucije v svojih formalnih politikah in postopkih za trgovalno knjigo in netrgovalno knjigo opredelijo okoliščine, zaradi katerih je treba pregledati obveznosti glede skrbnega pregleda.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (ULL 176, 27.6.2013, str. 338).

Člen 20

Pozicije v trgovanem portfelju s korelacijo

Skladnost s členom 406 Uredbe (EU) št. 575/2013 se prizna, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) trgovalni portfelj s korelacijo vsebuje pozicije v listinjenju, ki so referenčni instrumenti iz člena 338(1)(b) navedene uredbe ali ki izpolnjujejo merila za vključitev v trgovalni portfelj s korelacijo;
- (b) institucija spoštuje člen 377 navedene uredbe v zvezi z izračunom kapitalskih zahtev za njen trgovalni portfelj s korelacijo;
- (c) pristop institucije k izračunu kapitalskih zahtev za njen trgovalni portfelj s korelacijo omogoča podrobno in temeljito razumevanje profila tveganja njene naložbe v pozicije v listinjenju;
- (d) institucija izvaja formalne politike in postopke, primerne za njen trgovalni portfelj s korelacijo ter sorazmerne s profilom tveganja njenih naložb v ustrezne listinjene pozicije, za analizo in evidentiranje bistvenih informacij iz člena 406(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

POGLAVJE V

Zahteve za originatorje, sponzorje in prvotne kreditodajalce

Člen 21

Politike za odobritev kredita

1. Izpolnjevanje obveznosti iz člena 408 Uredbe (EU) št. 575/2013 s strani institucij v vlogi originatorja ali sponzorja ne pomeni, da morata biti kreditojemalec in kreditni produkt ista za listinjene in nelistinjene izpostavljenosti.
2. Kadar institucije v vlogi sponzorja in originatorja ne sodelujejo v postopku prvotne odobritve kredita za izpostavljenosti, ki se bodo listinile, ali niso dejavne pri odobritvi kredita posameznih vrst izpostavljenosti, ki se listinijo, zadevne institucije pridobijo vse potrebne informacije za oceno, ali so merila, ki se uporabljajo za odobritev kredita za takšne izpostavljenosti, enako preiščljena in jasno opredeljena kot merila, ki se uporabljajo za nelistinjene izpostavljenosti.

Člen 22

Razkritje ravni obveznosti glede zadržanja neto ekonomskega deleža

1. Subjekt, ki zadrži delež, v skladu s členom 409 Uredbe (EU) št. 575/2013 investitorjem razkrije vsaj naslednje informacije o ravni svoje obveznosti glede zadržanja neto ekonomskega deleža v listinjenju:
 - (a) potrditev identitete subjekta, ki zadrži delež, in potrditev, ali delež zadrži kot originator, sponzor ali prvotni kreditodajalec;
 - (b) ali so se načini iz točk (a), (b), (c), (d) ali (e) drugega pododstavka člena 405(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabili za zadržanje neto ekonomskega deleža;
 - (c) vse spremembe načina za zadržanje neto ekonomskega deleža iz točke (b) v skladu s členom 10(1)(d);
 - (d) potrditev ravni zadržanja ob izvedbi listinjenja in potrditev obveznosti glede stalnega zadržanja, ki se navezuje le na neprekinjeno izpolnjevanje prvotne obveznosti in za katero niso potrebni podatki o trenutni nominalni ali tržni vrednosti ali oslabitvi ali odpisu zadržanega deleža.
2. Kadar se izvzeta iz odstavka 3 ali 4 člena 405 Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo za posel listinjenja, institucije v vlogi originatorja, sponzorja ali prvotnega kreditodajalca investitorjem razkrijejo informacije o uporabljenem izvzetju.
3. Razkritje iz odstavkov 1 in 2 je ustrezno dokumentirano in javno dostopno, razen pri dvostranskih ali zasebnih poslih, pri katerih stranki menita, da zasebno razkritje zadostuje. Vključitev izjave o obveznosti glede zadržanja v prospekt za vrednostne papirje, izdane v okviru programa listinjenja, se šteje za ustrezen način izpolnjevanja zahteve.

4. Razkritje se potrdi tudi po izvedbi listinjenja enako pogosto, kot poteka poročanje o poslu, tj. vsaj enkrat letno in v kateri koli izmed naslednjih okoliščin:
- (a) kadar je kršena obveznost glede zadržanja iz člena 405(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) kadar se bistveno spremenijo uspešnost pozicije v listinjenju ali značilnosti tveganja listinjenja ali osnovnih izpostavljenosti;
 - (c) po kršitvi obveznosti, vključenih v dokumentacijo v zvezi z listinjenjem.

Člen 23

Razkritje potrebnih pomembnih podatkov

1. Originatorji, sponzorji in prvotni kreditodajalci zagotovijo, da lahko investitorji do potrebnih pomembnih podatkov iz člena 409 Uredbe (EU) št. 575/2013 dostopajo enostavno in brez prevelikega upravnega bremena.
2. Ustrezno razkritje iz člena 409 Uredbe (EU) št. 575/2013 se izvede vsaj enkrat letno in v naslednjih okoliščinah:
 - (a) kadar se bistveno spremeni uspešnost pozicije v listinjenju ali značilnosti tveganja listinjenja ali osnovnih izpostavljenosti;
 - (b) po kršitvi obveznosti, vključenih v dokumentacijo v zvezi z listinjenjem;
 - (c) da bi se podatki šteli za potrebne pomembne podatke o posameznih osnovnih izpostavljenostih, jih je treba na splošno predložiti za vsak kredit posebej, vendar se lahko v nekaterih primerih podatki predložijo združeno. Pri ocenjevanju, ali združene informacije zadostujejo, dejavniki, ki jih je treba upoštevati, vključujejo razdrobljenost osnovne skupine in dejstvo, ali se izpostavljenosti v tej skupini upravljajo na podlagi skupine ali za vsak kredit posebej.
3. Za zahtevo po razkritju se uporabljajo vse druge pravne ali regulativne zahteve, ki veljajo za subjekt, ki zadrži delež.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 24

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. marca 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO